

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Marie Žišková, o návrhu Českého telekomunikačního úřadu, se sídlem Praha 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Českým telekomunikačním úřadem a Okresním soudem v Sokolově**, za další účasti: 1) **UPC Česká republika, a. s.**, se sídlem Praha 4, Závišova 5, zastoupená JUDr. Janem Veverkou, advokátem AK Novotný & Partner, se sídlem Praha 2, Londýnská 59, 2) **V. M.**, o žalobě vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 16 C 365/2007, o zaplacení částky 14675 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 16 C 365/2007, o zaplacení ceny za satelitní anténu ve výši 689 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**
- II. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 16 C 365/2007, o zaplacení smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení ve výši 12 000 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**
- III. Usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 9. 4. 2008, čj. 16 C 365/2007-22, **s e** v tomto rozsahu **z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 26. 9. 2008 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) citovaného zákona mezi Českým telekomunikačním úřadem a Okresním soudem v Sokolově ve věci žalob vedených u tohoto soudu pod sp. zn. 16 C 365/2007.

Z předloženého soudního spisu vyplynulo, že účastnice 1) uzavřela s účastníkem 2) dne 26. 9. 2005 smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací, jejíž nedílnou součástí byly Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti UPC Česká republika. Na základě této smlouvy

vyúčtovala účastnice 1) účastníkovi 2) za poskytování služeb elektronických komunikací (dodávka televizních programů) třemi fakturami celkovou částku 2675 Kč. Součástí první faktury byla vedle platby za služby elektronických komunikací také cena za satelitní anténu ve výši 689 Kč včetně DPH.

Účastník 2) výše specifikovanou pohledávku neuhradil ani po výzvě upomínkou, a proto podala účastnice 1) k Okresnímu soudu v Sokolově návrh na vydání platebního rozkazu, jímž měla být účastníkovi 2) uložena povinnost zaplatit uvedenou částku spolu se smluvní pokutou ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý den prodlení do zaplacení a nahradit náklady soudního řízení.

Dále byl účastník 2) povinen na základě čl. 3.5 Všeobecných podmínek do sedmi dnů od ukončení platnosti smlouvy vrátit zapůjčené zařízení, zde satelitní komplet Philips/karta. Poněvadž jej však v dané lhůtě nevrátil, vznikl účastnici 1) v souladu s čl. 3.7 Všeobecných podmínek nárok na smluvní pokutu ve výši 12 000 Kč.

Jelikož účastník 2) neuhradil ani tuto výše specifikovanou pohledávku, i když byl k tomu vyzván upomínkou, podala účastnice 1) k Okresnímu soudu v Sokolově návrh na vydání dalšího platebního rozkazu, jímž měla být účastníkovi 2) uložena povinnost zaplatit 12 000 Kč spolu se smluvní pokutou ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý den prodlení do zaplacení a nahradit náklady soudního řízení.

Účastník 1) se tedy původně domáhal svého nároku vůči účastníkovi 2) dvěma žalobami. Okresní soud v Sokolově obě řízení spojil ke společnému řízení vedenému pod sp. zn. 16 C 365/2007. Následně usnesením ze dne 9. 4. 2008, čj. 16 C 365/2007 - 22, řízení na základě § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil pro nedostatek své pravomoci s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu, do jehož pravomoci projednávána věc patří. Tento postup odůvodnil tím, že předmětem řízení v posuzované věci je spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, popř. uživatelem, který má na základě § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, řešit Český telekomunikační úřad.

Český telekomunikační úřad následně podal návrh na řešení kompetenčního sporu, ve kterém odmítl svou kompetenci k rozhodnutí tohoto sporu v části, jejímž předmětem je povinnost žalovaného uhradit částku vyúčtovanou za satelitní anténu a smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení. Jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuelně o ujednáních na ně úzce navazujících. Povinnost k zaplacení ceny za služby elektronických komunikací a ceny za satelitní anténu nebo smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení nelze souhrnně podřadit pod pojem „povinnost uložená zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě“. Český telekomunikační úřad upozornil na to, že v otázce částky za satelitní anténu a smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení se jedná o soukromoprávní vztah mezi účastníky, a proto je k rozhodování příslušný okresní soud, a nikoliv správní orgán. Dovolal se přitom rozhodovací praxe zvláštního senátu (usnesení ze dne 6. 11. 2003, čj. Konf 42/2003 - 8),

podle které při pouhém prodeji movité věci nejde o poskytování komunikační služby, nýbrž o soukromoprávní vztah z kupní smlouvy a rozhodování v této věci zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje, jelikož je založena obecná pravomoc soudu.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně ceny za satelitní anténu a ohledně zaplacení peněžité náhrady za nevrácení zapůjčeného zařízení se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. 1. 2003 se při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí postupuje podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zákon o elektronických komunikacích rozdělil působnost ve výkonu státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvo průmyslu a obchodu a Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) citovaného zákona rozhoduje Český telekomunikační úřad ve sporech, stanoví-li tak tento zákon. Podle § 129 odst. 1 věty první rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popř. uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Ustanovení § 7 zákona o elektronických komunikacích vymezuje komunikační činnosti jako zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací a provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) cit. zák. se veřejnou telefonní sítí rozumí síť elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) cit. zák. se službou elektronických komunikací rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Při prodeji satelitní antény, tj. věci movité, nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických

komunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah založený kupní smlouvou. Rozhodování v této věci zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje; je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát usnesením dle § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. vyslovil, že věc, týkající se zaplacení ceny za satelitní anténu, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.), nikoli správní úřad.

Taktéž smluvní pokuta za nevrácení zapůjčeného zařízení je soukromoprávním institutem zajišťujícím závazek, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení nebo nesplnění smluvní povinnosti (§ 544 odst. 1 občanského zákoníku). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je nutné se zabývat povinností, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem mezi příčinou a následkem, nelze je tedy posuzovat odděleně. Porušení povinnosti je základní podmínkou pro stanovení, zda existuje nárok na smluvní pokutu. O smluvní pokutě bude tedy rozhodovat ten orgán, který je příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, na jejímž základě vznikl nárok na smluvní pokutu.

V posuzovaném případě je třeba rozlišit, za porušení jaké povinnosti nárok na smluvní pokutu vznikl. Pokud by se jednalo o porušení povinnosti, vyplývající ze smlouvy mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, ve které si tyto subjekty dohodly smluvní pokutu pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytnutou službu, pak by k rozhodování o smluvní pokutě byl příslušný Český telekomunikační úřad. Neuhrazení ceny za poskytnuté služby je porušením zákona o elektronických komunikacích a nárok na smluvní pokutu s tímto porušením přímo souvisí. V tomto případě by zvláštní senát potvrdil názor soudu, že k rozhodování je příslušný správní orgán.

Předmětem řízení v posuzované věci je však smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit vypůjčené zařízení. Výpůjčka věci je soukromoprávním vztahem; příslušným k rozhodování o smluvní pokutě plynoucí z porušení povinnosti vztahujících se k výpůjčce je tedy soud. Obdobnou otázkou se již zvláštní senát zabýval v usnesení ze dne 13. 10. 2005, čj. Konf 99/2004 - 5 (publikováno ve Sb. NSS 1478/2008), podle kterého „*spor o nároky plynoucí z porušení povinnosti vypůjčitele vrátit zařízení sloužící k přijímání signálu digitálního satelitního vysílání, které mu osoba vykonávající komunikační činnost coby půjčitel předala v návaznosti na uzavření smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, není sporem týkajícím se povinností uložených zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, nebo na jeho základě, o němž by měl rozhodovat Český telekomunikační úřad (§ 129 odst. 1 tohoto zákona), nýbrž sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu. Rozhodnout o takovém sporu proto taktéž přísluší soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).*“

Zvláštní senát nepochybně, že bez zapůjčeného zařízení by nebylo možné služby na základě zákona o elektronických komunikacích provozovat; to ovšem z výpůjčky satelitního kompletu nečiní službu elektronických komunikací. Přestože k výpůjčce došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, rozhodování o smluvní pokutě vyplývající z porušení povinnosti vrátit vypůjčené zařízení zákon o elektronických komunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu, a

proto tato věc patří do příslušnosti soudů. Na základě shora uvedeného zvláštní senát konstatoval, že příslušný k rozhodování o smluvní pokutě za porušení povinnosti vrátit vypůjčené zařízení je soud.

Zvláštní senát na základě § 5 odst. 3 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 9. 4. 2008, čj. 16 C 365/2007 - 22, v rozsahu, v němž toto usnesení odporovalo výroku, jímž byla kompetence určena.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Okresní soud v Sokolově bude tedy dále pokračovat ve vymezeném rozsahu, tj. ohledně částky 689 Kč s příslušenstvím a částky 12 000 s příslušenstvím, v původním řízení o podané žalobě.

Nad rámec shora uvedeného zvláštní senát dodává, že Okresní soud v Sokolově svůj postup opřel o usnesení zvláštního senátu ze dne 31. 5. 2006, čj. Konf 6/2005 - 11 (www.nssoud.cz), podle kterého o nárocích plynoucích z porušení povinnosti platit cenu za dodávku televizních programů prostřednictvím satelitního signálu rozhoduje Český telekomunikační úřad. Na posuzovaný případ však názory vyjádřené v tomto usnesení aplikovat nelze, jelikož v něm bylo rozhodováno o skutkově odlišné věci, tj. o nárocích plynoucích z porušení povinnosti platit za služby elektronických komunikací. Zvláštní senát se v tomto případě konkrétně zabýval otázkou, zda přenos a příjem satelitního signálu probíhá či neprobíhá po síti elektronických komunikací.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2008

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu